Orienteering magazine number one

HALOKEENI

JOULUKUU

4/2016 (143)

25 Manna Henkilökuvia

SM-mitalisadetta

Rantatunnelipäivä

Halokeeni muutoksessa

HALOKEENI MAGAZINE

Julkaisija:
Tampereen Pyrinnön Suunnistusjaosto
Pyrinnön toimisto:
Pyhäjärvenkatu 5 H 33200 Tampere
Päätoimittaja:
Suvi Harju
Toimituskunta:
Anton Kuukka, Konsta Puranen
Taittaja:
Mikko Paunu

Haluatko juttusi seuraavan lehden sivuille?
Halokeenin osoite on edelleen vanha tuttu:
halokeenimagazine@gmail.com

Painos: 360kpl
Painopaikka: Grano
Web: tampereenpyrinto.fi/suunnistus

Etukansi:
25 Mannassa saavutettiin hienosti neljäs sija!
Takakansi:
Hanskat tiskiin. (Kuva: Anniina Aitalaakso)

Tämän lehden tekoon osallistuivat:
Avelinien perhe, Maëlle Beauvir, Lotta Eerola, Mikko Eerola, Riikka Eerola, Mikko Eskola, Pihla Häkkinen, Lauri Kahila, Konttilan perhe, Elias Kuukka, Sanni Kymäläinen, Aarni Laine, Jenni Laine, Anni Lauronen, Sami Liponkoski, Heini Rintanen, Samuli Saarikko, Antti Saikko, Satunnainen suunnistelija, Ilona Tikkakoski, Saana Vahvelainen, Elmeri Vähänen ja Jari Yli-Hietanen.

Pääkirjoitus

Pitelet käsissäsi maailmanhistorian viimeistä Halokeenia. Tai ei nyt aivan, mutta onhan tässä paljon enemmän tunnelmaa kuin tabletin tai kannettavan pitelemisessä. Yritän tässä nyt siis sanoa, että Halokeenin tarina tässä muodossaan on ohi. Jatkossa Halokeeni tulee ilmestymään verkossa ja kerran vuodessa myös paperisena. Päätoimittaja tälle uudelle Halokeenille on yhä haussa, ja linjavetoja voi varmasti vielä tehdä. Mitkä jutut julkaistaan netissä ja millaisia juttuja säästellään paperilehteen? Odotan vastausta innolla.

Kun ryhdyin päätoimittajaksi vuoden 2015 alusta, sain neuvon: älä ryhdy. Pyysin perustelua tälle, ja minulle vastattiin, että et halua olla se viimeinen päätoimittaja, joka tappaa Halokeenin. En uskonut silloin, mutta näin siinä nyt sitten kuitenkin kävi. Haluan kiittää kaikkia lehden teossa mukana olleita vuosien varrelta ja erityisesti nyt viimeisen kahden vuoden ajalta. Kiitos kaikille juttuja ja kuvia lähettäneille, kiitos vakiokolumnistilleni Satunnaiselle Suunnistelijalle. Kiitos koko toimituskunnalle: Anton ja Konsta ovat kirjoittaneet hyviä juttuja, Saanalta on saanut apua aina tarvittaessa ja Mikko on toteuttanut taittajana kaikki päätoimittajan oikut. Kiitos teille!

Olen saanut kunnian jakaa HaloPulizer –palkinnon kahdesti ja yhtä monta kertaa olen ollut estynyt. Tämä harmittaa minua, sillä olisin halunnut päästä henkilökohtaisesti kiittämään palkinnonsaajia hyvistä jutuista. Puheet olen kuitenkin kirjoittanut ja palkinto on jaettu. HaloPulizerhan on hienoin palkinto, mikä vuosikokouksessa jaetaan, mutta miten käy hirven nyt?

Paljon kysymyksiä tulevaisuudesta, ja toivottavasti niihin myös joku vastaa. Toivotan tervetulleeksi uudet tekijät ja lupaan perehdyttää seuraajani yhtä hyvin kuin Saana minut. Nähdään jatkossakin kisoissa ja muissa talkoissa!

Väistyvä päätoimittaja

Suvi

HALOKEENI MAGAZINE
tarjolla tänään

s. 4 Puheenjohtajalta
s. 4 Ootteks kuullu
s. 5 Kolumni
s. 6 Halokiilassa Heini Rintanen
s. 7 Haastattelussa Maëlle Beauvir
s. 8 Nuorten ryhmään uusia vahvistuksia
s. 9 Esittelyssä Antti Saikko
s. 10 Perhe Konttila
s. 11 Pyrintöläisperhe Avelin
s. 12 Haastattelussa Pihla Häkkinen
s. 12 Oravaystäväkirja
s. 13-15 25 Manna
s. 16-17 SM-sprintti ja -viesti
s. 18-19 SM-erikoispitkä
s. 20 Kaamosoheiset
s. 21-22 Pyrintöläisen päiväkirja Elmeri Vähänen
s. 23 Tapahtui 20 vuotta sitten
s. 24-25 Rantatunnelipäivä
s. 26-27 Arkistojen kätköistä
s. 28 Kuvia Mikonpäivän Suunnistuksesta

Seura-asusovitukset tulevat!
Sovitukset Noname Storella osoitteessa Satamakatu 26

Ti 17.1. 13-18
Ke 18.1. 13-18
To 19.1. 13-18
Ti 24.1. 13-18
Ke 25.1. 13-18
To 26.1. 13-18

Jos tämä aika ei sinulle sovi, niin sovitukset onnistuvat sopimuksesta muutenkin.

Tilaukset ti 31.1.2017 mennessä clubshoppiin.

Seuraa tiedotusta Keskustelupalstalla ja vinkkaa sovituksista kaverillekin!

Talkootyön voima

Puheenjohtajan palsta

Sami Liponkoski

Kausi 2016 alkaa olla paketissa. Viime joulukuussa aloittaessani puheenjohtajana en olisi voinut arvata, kuinka mahtavia suorituksia vuonna 2016 nähdään. Ennustamisessa Lammikko kokemuksellaan pesi minut 100-0! Vielä kerran onnittelut kaikista hyvistä suorituksista kaikilla tasoilla koko Pyrinnön Suunnistusjaoston porukalle!

Meidän toimintamme kulmakivi on talkootyö. Jaoston tuloista noin 55% tulee suoraan talkootöistä, osa kaupungin avustuksista ja loput erilaisista ryhmä- ja leirimaksuista. Tämän mahdollistaa meidän kaikkien hieno talkoopanoksemme. Suuri kiitos tästä vuodesta talkoolaisille: pidetään sama tahti päällä jatkossakin.

Suunnistuksessa seuralle maksettavat ryhmämaksut ovat varsin alhaiset verrattuna moneen muuhun lajiin. Kustannuksia tosin tulee esim. matkoista, koska harjoituspaikat eivät aina sijaitse julkisen liikenteen reittien varrella. Tämä on hieno asia lajin harrastamisen ja mukavuuden kannalta, mutta vaatii myös seuran tekijöiltä omaa aktiivisuutta siihen, että maksut pysyvät jatkossakin alhaisina. Kaikenlainen talkootyö vie tätä asiaa eteenpäin, ole siis aktiivinen ja tule mukaan tekemään Pyrinnöstä vieläkin parempaa seuraa! Tämä näkyy myös harjoituksissa ja muissa tapahtumissa erittäin positiivisena yhteishenkenä: Pyrinnön punaisten kanssa on mukava kokoontua ja puhaltaa yhteen hiileen.

Suunnistus lajina on pieni, mutta on ollut viime aikoina ollut hyvässä nosteessa. Esimerkkinä mainittakoon YLE:n päätös näyttää ensi vuonna ennätysmäärä suunnistusta televisiokanavilla. Tämä nostaa lajimme profiilia mutta myös mahdollistaa entistä paremman näkyvyyden sekä lajillemme että lajia tukeville sponsoreille. Ulkopuolisen rahoituksen hankinta tulee meillä olemaan talkootäiden lisäksi kova haaste tulevaisuudessa: Pyrinnön erinomaisesta juniorityöstä kasvaa hienoja suunnistuksen ammattilaisia, ja tämä lisääntyvä joukko vaatii myös rahaa. Seuran nykyinen rahoitusmalli riittää nykyisen tason ylläpitämiseen, mutta ponnistus eteenpäin vaatii jotakin lisää. Olemme perustaneet ensi vuodelle tätä varten markkinointiryhmän, jonka tehtävänä on hakea lisärahoitusta toiminnallemme. Tämä on erittäin tärkeää, jotta omat kasvattimme saavat jatkossakin maailman parasta valmennusta ja että pystymme pitämään junioreiden ja muidenkin maksut pieninä. Tämänkin on talkootyötä, teemme yhdessä töitä entistä paremman tulevaisuuden eteen!

Menestyksekästä vuotta 2017 koko Pyrinnön suunnistavalle porukalle!

Ootteks kuullu!?

Tampereen Pyrinnön 120-vuotisjuhlagaala pidettiin 28.10. hotelli Ilveksessä. Tilaisuudessa jaettiin suunnistajille:

- Opetus- ja kulttuuriministeriö ansioristi Mikko Eskolalle ja ansiomitali Riikka Eerolalle.
- SVUL:n Hämeen piirin kultaisen levykkeen sai Keijo Viilo, ja hopeisen ansiomerkin saivat Venla Harju sekä Annika Viilo.
- Seuran uusiksi kunniajäseniksi nimettiin suunnistusjaostosta Mikko Eskola ja Annika Viilo.

Suunnistusliiton liittovaltuuston kokous pidettiin Tampereella Rastikaronkan yhteydessä 27.11. Mikko Eskola valittiin liittohallitukseen varajäseneksi.

Anni-Maija ja Jarkko muuttivat takaisin Tampereelle ja palasivat edustamaan Pyrintöä!

Kaikkien muiden uusien lisäksi seuraamme tuli myös nuori pyöräsuunnistaja Lauri Ketola Kooveesta.

Halokeeni on tiedotusvälineemme, lue se!

SATUNNAINEN SUUNNISTELIJA

Halokeenilla on kunniakkaat perinteet. En tarkalleen tiedä, koska ensimmäinen Halokeeni on ilmestynyt, mutta itse olen ensimmäistä kertaa tutustunut kyseiseen julkaisuun vuonna 1983. Kirjahyllyyn on kertynyt kolme mapillista pyrintöläistä suunnistushistoriaa neljältä vuosikymmeneltä. Kaivoin esille ensimmäisen omalla nimelläni postiluukusta kolahtaneen numeron, 3/83. Menestystä on tullut jo silloinkin, etusivulla komeilevat maaotteluvoiton napannut Pasi Raukko ja vetaraanien MM-kisoista hopeaa pokannut Pentti Puronurmi. Nostalgian innoittamana varastin myös kolumnin otsikon tuon numeron etusivulta. Tosin silloinen päätoimittaja Antti Lilja on pukenut kehotuksen lukea seuralehtemme muotoon:” Halokeeni on tiedotusvälineemme lue se !!&!”

Oma suosikkini Halokeenissa on Oletko kuullut -palsta, josta on saanut lukea kaikki mehevimmät juorut. Takavuosien ehdoton helmi oli jatkokertomus, Mies joka ei osanut hakea, jossa seurattiin suunnistaja Egil-Öivinin tapahtumarikasta elämää. Uusien pyrintöläisten ja harjoituspäiväkirjojen esittelyt ovat myös erityisen kiintoisaa luettavaa. Jos en olisi lukenut Halokeenia, en tietäisi, että Mikko Heinämäki on edustanut aiemmin urallaan Teiskon Terää ja Jari Kymäläinen Kyröskosken Pontta, enkä sitä, että Marja Joutsenen lempiruoka on ainakin joskus ollut lasagne. Olisin myös täysin tietämätön siitä, miten Keijo Viilon harjoitusleiri sujui kesällä 1989 Angolassa. Minulta olisi myös jäänyt näkemättä Riitta Mähösen upeat suunnistusaiheiset piirrokset. Onneksi Halokeeni on olemassa.

Itse odotan Halokeenilta kisa- ja leiriraporttien sijaan enemmän juttuja persoonista ja siitä mitä tulosten ja suoritusten taakse kätkeytyy. Toivoisin muutenkin, että kirjoittajat pistäisivät oman persoonansa täysillä peliin. Yksi ohje kirjoittajille voisi olla, että kerro itsestäsi jotain, mitä useimmat pyrintöläiset eivät sinusta tiedä. Lukisin mielelläni seurakavereiden elämästä myös suunnistuksen ulkopuolella. Vaatekaappiaan ei tarvitse avata, mutta kirjoittaja voisi kertoa vaikkapa muista harrastuksistaan. Seuralehdessä on myös lupa irrotella ja antaa huumorin kukkia. Toki tärkein asia seuralehden tulevaisuuden kannalta on, että ylipäänsä löytyy riittävästi kirjoittajia.

Olen kuullut, että jatkossa Halokeeni on siirtymässä digitaaliseen muotoon ja painettu lehti ilmestyy vain kerran vuodessa. Vaikka tunnenkin lievää haikeutta, ymmärrän hyvin, että painetun seuralehden aika alkaa olla ohi. Tieto on siirtynyt jo ajat sitten digitaaliseen muotoon ja sosiaalinen media on ottanut ison roolin tiedonvälityksessä. Näin ollen on luonnollista, että seuran tiedotuskin sujuu kätevämmin digitaalisesti. Sosiaalisessa mediassa saamme lukea lähes reaaliaikaisesti suunnistuskisojen tulokset, leirien kuulumiset ja muut ajankohtaiset asiat. Muodon sijaan onkin oleellisempaa pohtia seuralehtemme sisältöä. Vuonna 1983 Halokeeni oli seuran tärkein tiedotusväline, mutta nykyään sillä on ihan toisenlainen rooli. Seuralehdellä on kuitenkin edelleen paikkansa tiedonvälittäjänä ja seurahengen ylläpitäjänä.

Kirjoittaja kiittää ja kumartaa ja antaa tilaa uudelle kolumnistille

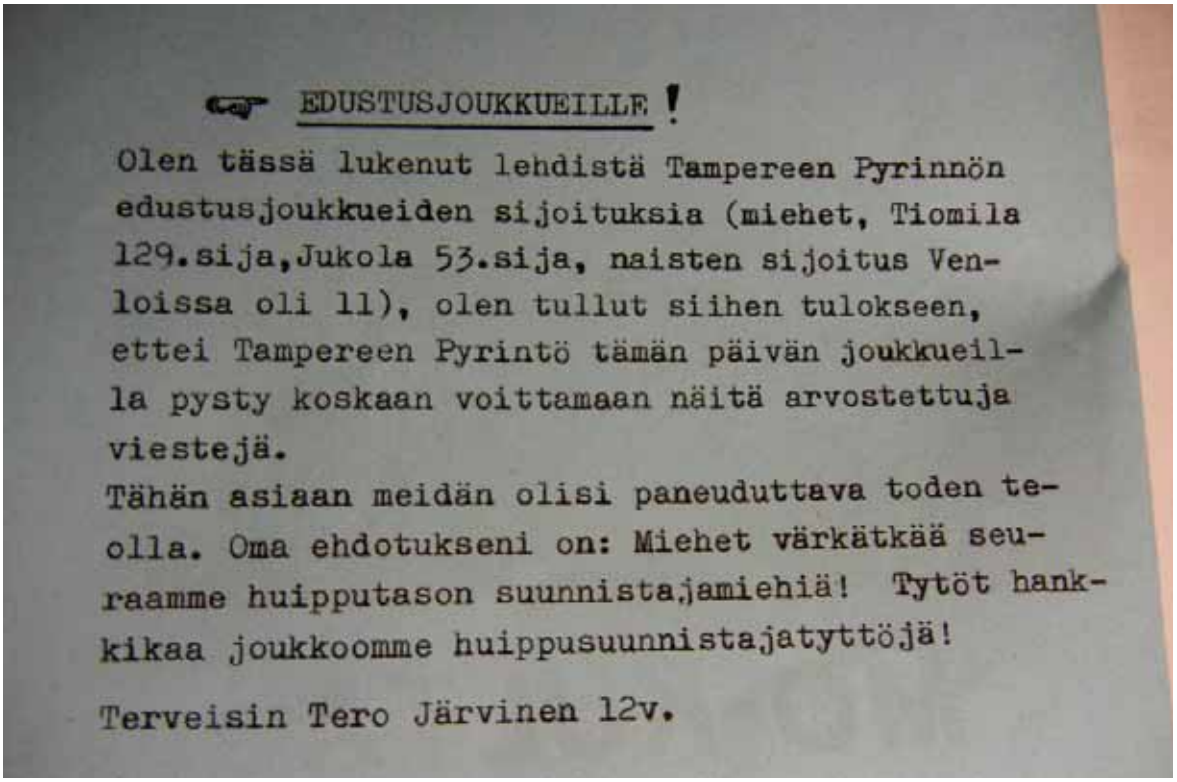

EDUSTUSJOUKKUEILLE !

Olen tässä lukenut lehdistä Tampereen Pyrinnön edustusjoukkueiden sijoituksia (miehet, Tiomila 129.sija,Jukola 53.sija, naisten sijoitus Venloissa oli 11), olen tullut siihen tulokseen, ettei Tampereen Pyrintö tämän päivän joukkueilla pysty koskaan voittamaan näitä arvostettuja viestejä.

Tähän asiaan meidän olisi paneuduttava toden teolla. Oma ehdotukseni on: Miehet värkätkää seuraamme huipputason suunnistajamiehiä! Tytöt hankkikaa joukkoomme huippusuunnistajatyttöjä!

Terveisin Tero Järvinen 12v.

Tero Järvisen terveiset Pyrinnön edustusjoukkueille Halokeenissa 3/1983.

HALOKIILASSA

HEINI RINTANEN

Halokeeni Magazine sai kunnian haastatella vuoden viimeiseen Halokeeniin uutta vahvistustamme Rintasen Heiniä. Heini tuo mukavasti nuorta ja tuoretta ajattelua punahilkkatiimiin, kun edessä on vielä pari kautta junnuissa D20-sarjassa. Alun perin oli vanhojen hyvien aikojen muistelun vuoksi tarkoitus tehdä haastattelu täysin samassa muodossa kuin ensimmäisessä Halokeenissa 1/81. Tällöin tapetilla oli kuitenkin Kepa ”Kepardi”, jolle asetetut kysymykset eivät sopineet lainkaan tämän nuoren tamperelaisneitokaisen haastatteluun. Annetaan seuraavien kysymysten paljastaa hieman enemmän tulokkaasta.

HM: Ennen sen kummempia esittelyjä kaivetaan esille vastaus erääseen mieltä askarruttavaan seikkaan: tietojemme mukaan edellinen seurasi oli Kangasala SK. Kysymys kuuluukin, miksi vasta nyt TP?
HR: Totesin, että pieni ympäristönvaihdos voisi tuoda lisäpuhtia harjoitteluun ja toiveena olisi, että kehitys lähtisi pikkuhiljaa taas nousuun muutaman vuoden paikallaan junnaamisen jälkeen. Pyrintö vaikuttaa tosi yhteisölliseltä seuralta vaikka jäseniä onkin paljon.

HM: Pureudutaanpa sen jälkeen faktoihin. Kuka olet, mistä tulet, mitä teet?
HR: Olen paljasjalkainen tamperelainen, olen asunut koko ikäni Hyhkyssä ja rampannut testijuoksuportaita koko lapsuuteni koulumatkaa ylös ja alas. Käyn Sammon Keskuslukion urheilulinjaa nyt kolmatta vuotta. Suunnistuksen ohella tanssahtelen välillä balettia ja joogailen.

HM: Koska Halokeeni Magazinen tietojen mukaan on kyse erittäin motivoituneesta sekä tavoitteellisesti suunnistusta harjoittelevasta vahvistuksesta, keskitytään seuraavaksi suunnistusaiheisiin kysymyksiin. Mitkä ovat tavoitteesi henkilökohtaisella tasolla? Entä seuratasolla?
HR: Ensi vuodelle tavoitteenani on saavuttaa mieluusti kaikilta matkoilta SM-plaketti. Lisäksi haluan nostaa juoksuvauhtiani hurjasti. Seuratasolla tavoitteena voisi olla tulevaisuudessa juokseminen Venlaykkösessä, joka taitaa vaatia samalla maajoukkuetasolle pääsemistä (kaksi kärpästä yhdellä iskulla).

HM: Noniin, kuulostaa erinomaiselta! Seuraava kysymys sitten luonnollisesti liittyykin fysiikkaan: mitkä ovat fyysisen harjoittelusi kulmakiviä ja toisaalta, millaisia vahvuuksia sinulla on?
HR: Viime kauden keskityin harjoittelussa paljon juoksemiseen, ja sama linja jatkuu tälläkin kaudella, mutta lisään vähän enemmän voimaharjoittelua mukaan. Vahvuuksiani ovat ehdottomasti sinnikkyys, tunnollisuus ja kestävyys.

HM: Entä mitkä ovat vahvuuksiasi suunnistusteknisellä puolella? Otit vuoden 2013 Syötteen vaativalta SM-pitkältä hopeaa, mikä kertonee jo jotain taitopuolesi tasosta.
HR: Olen tarkka kartanlukija ja käyrien hahmottaja.

HM: Lempitreenisi? Entä millainen on suosikkisuunnistusratasi?
HR: Lempitreenini on aina lauantai aamupäivän vk-treeni tai testijuoksu. Suosikkisuunnistusradallani on vaihtelevasti kunnon pitkää reitinvalintaväliä ja tarkkaa teknistä lyhyttä väliä, matkaa saa olla reilusti.

HM: No, nuohan lukeutuvat myös toimituksen mieliharjoitteiksi. Saako sinusta seuraa tulevan harjoituskauden yhteisharjoituksiin?
HR: Tottakai!

HM: Lopuksi vielä muutama kinkkinen ”kumpi näistä”-kysymys:
Ponsa vai Joutsenenpesä? **HR:** Ponsa
Kyötikkälä vai Kauppi? **HR:** Kauppi
Nastari vai nappula? **HR:** Nastari
Sininen vai punainen? **HR:** Puolueettomasti: sininen on lempivärini

HM: Hmm, melkoisen harkittu vastaus.
Peukku vai levy? **HR:** Peukku!
Suunnistushousu vai –trikoo? **HR:** Rikoot
Hisu vai pysu? **HR:** Ei kumpikaan, mutta varmimmin säilyisin hengissä ehkä hisussa.
Aloitus vai ankkurointi? **HR:** Aloitus
Pitkä vai kova? **HR:** Kova
Käyrä vai suo? **HR:** Käyrä

Halokeeni Magazine kiittää haastattelusta ja toivottaa Heinin erittäin tervetulleeksi Pyrintöön. Toivottavasti tapaamme yhteisharjoituksissa mahdollisimman pian ja saamme olla tulevana kesänä kannustamassa punahilkkojen tärkeää viestinviejää myös kauden suurviesteissä.

Maëlle Beauvir

Sanni Kymäläinen

1. Who are you and where do you come from?

My name is Maëlle Beauvir and I'm a French orienteer in junior French team. I'm 19 years old. I come from Britain in north west of France. But I live in Clermont Ferrand for my studies and to be in junior French training group, it's a structure for French orienteer where we train together everyday. My French club is CRCO.

2. Why and when are you coming to Tampere?

I come to Tampere in the end of April (approximately 25th). I would like to discover a new culture, new people, new way of life and of course some new orienteering areas and maps. JWOC 2017 is in Tampere so I come to train for this competition also. Moreover, I would like to be in a Scandinavian club to get great experiences in big relays.

3. What do you do besides orienteering?

I like cycling, hiking and share my time with friends.

4. How did you start orienteering?

I started orienteering with my parents on a famous string when I was a child. I have practiced this sport since I was six years old.

5. What do you enjoy most about orienteering?

I am a very adventurous person, so blood, sweat and confusion in orienteering is a perfect deal for me ;) More seriously, I'm addicting to this sport caused of the feeling when I find the control exactly where it should be. And more over the feeling when I share great results with my teammates.

6. What are your biggest achievements in orienteering so far?

I think it's my 11th place in middle distance in WUOC 2016 or my first relay during the JWOC in Switzerland.

7. How do you train? Give examples of your favourite trainings.

As I have already said, I train with French junior orienteer in Clermont Ferrand. During the week, we have strength, intensity, orienteering, running, cycling and others (swimming, skiing).

But my favourite trainings are the training camps with all of the French team (elite and junior) during special week at the end of orienteering season on the best French maps. (like La Felcaz, Fontainbleau, Larzac...)

8. Have you orienteered in Finland before? What are your expectations about Finnish orienteering?

Yes during the summer 2016 with French junior team we had a training camp next to Tampere to prepare for JWOC 2017. I would like to be able to run as a Finnish orinteer in the famous zones of rocky plates and discover a lot of beautiful Finnish forest.

9. What are your goals in orienteering for the upcoming season?

My goals for the upcoming season is to be happy after my races in JWOC 2017 with maybe good results. I would like to participate to World Cup with French elite team.

10. Greetings for your club mates:

Thank you in advance for my kind welcome and my acceptance in your club. I'm so excited to discover new teammates and I hope that you are not afraid of me after my interview ;)

Nuorten ryhmään uusia vahvistuksia

Lotta ja Mikko Eerola

Nuorten ryhmä on saanut kaksi uutta vahvistusta. Rasti-Nokiasta vaihtanut Sakari Koivuniemi sekä Lynxistä parempia tuulia hakeva Henrik Asklöf, vahvistavat poikien viestijoukkueita tulevina vuosina. Molemmat pojat kilpailevat ensi kaudella H18 sarjassa ja ovat syntyneet vuonna 2000.

Sakari ”Sakke” Koivuniemi

Sakari kertoi vaihtonsa syyksi mahdollisuuden kehittyä treenatessa parempien kanssa sekä juosta paremmissa viestijoukkueissa. Myös oman ikäiset kaverit vetivät Sakaria seuraamme. Hän odottaa etenkin hyviä treenejä, leirejä ja viestejä. Sakari kuvailee itseään luotettavaksi, ahkeraksi sekä periksi antamattomaksi suunnistajaksi. Hän kertoo olevansa vahva juoksussa ja kova sprintteri. Tavoitteiksi ensi kaudelle Sakari on asettanut sprintin Suomen mestaruuden ja hyviä viestisuorituksia. Saken joululahjalistan kärjessä on Abbaa lainaten: ”money money money”.

Henrik ”Henkka” Asklöf

Henrikin seuravaihdon takana olivat Lynxin oman ikäisten suunnistajien puute sekä Pyrinnön mahtava toiminta. Hän odottaa tulevalta seuraltaan iskukykyisiä viestijoukkueita, hyviä leirejä sekä mahdollisuutta oppia uutta paremmilta suunnistajilta. Henrik kuvailee itseään periksi antamattomaksi, oppimishaluiseksi ja sosiaaliseksi. Juoksuvauhti ja kestävyys ovat hänen vahvuuksiaan, kuten testijuoksusta saattoi tarkkasilmäiset huomata. Ensi kauden tavoitteet Henrikillä ovat suorituksen hallinnan parantaminen, SM-mitali sekä junnu EM-kisapaikka. Joulupukilta Henkka toivoo uusia vapaan suksia.

TILAUSLIIKENNE
Atro Vuolle

Antti Saikko

Lauri Kahila

Halokeenin esittelyssä on tänään Punakoneen uusi vahvistus Antti Saikko. Antti hyppäsi heti seurasiirron varmistuttua mukaan Punakoneen aloitusleirille Ikaalisiin Liljan Riken mökille. Syksyllä jalkavaivoista kärsinyt Antti tapaili leirillä juoksuaskeleita ensimmäistä kertaa pariin kuukauteen. Suunnistusreenien ja kuntopyörän polkemisen välissä Antti istutettiin pikaisesti Halokeenin piinapenkkiin, josta tuloksena seuraava haastattelu.

HM: Kuka olet ja mistä tulet?
AS: Antti Saikko 20-vuotta, kotoisin Lappeenrannasta. Kasvattiseurani on Lappeen Riento. Muutin syksyllä Tampereella, kun aloitin opiskelemaan sähkötekniikkaa Hervannassa.

HM: Miten aloitit suunnistuksen ja mitä muistoja tulee mieleen alkuajoilta?
AS: 7-vuotiaana menin isoveljen perässä Riennon rastikouluun. Kilpailun aloitin ehkä 8-vuotiaana. Yleisurheilun kautta olin hyvä juoksija ja pärjäsin rr-sarjoissa, joka tietysti innosti ja koukutti kilpailuihin. Aluksi juoksin vaan siimaria pitkin ja sitten opin oikomaan. Kll:lät oli silloin nuorena tärkeitä. Siellä kyllä ei koskaan pää kestänyt, tuli otettua paineita. Kerran jopa juoksin rr-sarjassa viitoitusta väärään suuntaan.

HM: Mitä muita lajeja harrastit lapsena?
AS: Nuorena harrastin yleisurheilussa ihan kaikkia lajeja. Korkeudessa ennätys on sentin parempi kuin Liljan Rikellä. Rike meni tosin kierähtämällä ja minä floppaamalla. 40 m oli varmaan bravuurimatka, ennätys 9-vuotiaana on 6:59, sama irtoaa varmaan vieläkin. Hiihtokilsoja aloin merkitä ylös 4-vuotiaana, eli hpkta on pidetty jo yli 15 vuotta. Hileladulla tuli joskus hinkattua 700 km alle kilsan lenkkiä. Hiihtokisoissa olen kanssa käynyt ihan pienestä asti, Lepistön Lauri esimerkiksi oli ihan paperia aikanaan. Hisukisat aloitin 11-vuotiaana, sitä ennen jotain rastiralleja olin käynyt.

HM: Miksi tulit Tampereelle, onhan Lappeenrannassakin teknillinen yliopisto?
AS: Halusin ympäristönvaihdosta ja täällä on hyvät olosuhteet kehittyä suunnistajana. Ja eteläisempiin kaupunkeihin verrattuna voi päästä hiihtämäänkin.

HM: Entä miksi juuri Pyrintö ja oliko valinta selkeä?
AS: Pyrintö tuntui seuralta jossa itse kehittyisin mahdollisimman paljon. Täällä on nuori, suhteellisen itseni ikäinen kovatasoinen porukka. Valinta oli kyllä selkeä.

HM: Minkälaiset tavoitteet sinulla on ensi kaudelle?
AS: Henkilökohtaisina tavoitteina on kehittyä suunnistajana ja menestyä SM-kisoissa mahdollisimman hyvin. Parhaat menestysmahdollisuudet on varmaan SM-yössä. Tavoitteena on myös juosta suurviesteissä hyviä suorituksia hyvässä joukkueessa.

HM: No onko nuorta miestä siunattu yösilmällä vai oletko vain päiväperhonen?
AS: Yöllä suunnistaminen on kyllä kivaa, pari kertaa olen onnistunutkin. Pari SM-mitaliakin siis yöltä löytyy. Yösuunnistuksen harjoittelu on kyllä painottunut aika paljon syksylle ja kuutostien kuppiin. Suurviesteissäkin olen yötä juossut, mutta esimerkiksi tämän vuoden Tiomila meni ihan penkin alle ja laattakin lensi.

HM: Minkälaisiin kilometrimääriin turvaudut harjoittelussasi?
AS: Talvella noin 150 km viikossa hiihtopainotteisesti, keväällä n. 90km ja kesällä 100 km suunnistuspainotteisesti, ylimenokaudella 50 km.

HM: Olet nyt kokenut pyrintöläistä leirielämää pari yötä ja hävityn kapteeniäänestyksen verran. Haastatko kestomenestyjä Kymäläisen jo ensi vuonna?
AS: No ei pidä lähteä hätiköimään. Pitkäjänteisen, hiljaisen taustatyön kautta tavoitteena on JYTKY 2020.

HM: Jos jyynää talvella pari kuukautta menemään Espanjassa Pyrinnön leirikeskuksessa, niin onko Ortexin altakasteleva kukkaruukku oikea valinta?
AS: No sehän riippuu tietysti sipulin laadusta

HM: Mitä huulirasvaa käytät?
AS: Lääkärini ne aina hankkii. Joku pr-alkuinen jossa oli vähän semmoinen pyrinnön punainen P.

HM: Jaahas vakavoidutaanpa jälleen, mitä odotat Pyrinnöltä ja Tampereelta?
AS: Uudentyyppiset maastot, kovatasoinen reeniseura ja hyvät harjoitukset. Tampereella on paljon suunnistajia, myös kovia. Viestit hyvässä joukkueessa on myös uusi ja motivoiva asia.

HM: Mitä terveisiä haluat lähettää uusille seurakavereille?
AS: Nähdään reeneissä ja kisoissa!

HM: Ja lopuksi viimeinen kysymys
AS: Pakko sanoa että Tappara, vaikka toimittaja pahoittaakin mielensä.

No, kukaan ei ole täydellinen. Tervetuloa hyvään seuraan Antti!

Perhe Konttila

Konttilan noin tuhannen neliön tilukset löytyvät Pirkkalan Kurikasta, jossa olemme pitäneet majaa vuodesta 2011 lähtien. Pirkanmaan talousalueelle olemme muuttaneet jo 2007, kun entisen opiskelukaupungin Tampereen vetovoima alkoi käydä ylivoimaisen houkuttelevaksi Suomen Chicagoon eli Lahteen verrattuna.

Perheen vanhemmat ovat aikoinaan aloittaneet suunnistuksen juniorisarjoissa ja kaikki lapset ovat puolestaan olleet mukana metsässä heti, kun ovat oppineet kävelemään. Vuosien varrella on kokeiltu muitakin lajeja kuten jalkapalloa, salibandya, yleisurheilua, judoa ja kitaransoittoa, mutta ainoastaan suunnistus, hiihto ja laskettelu ovat pitäneet pintansa näihin päiviin asti.

Perheen kuopus Milo pitää suunnistuksen lisäksi laskettelusta ja hiihdosta. Monivuotisen jalkapallouran kautta hän tietää miten joukkueessa toimitaan ja kuinka muita kannustetaan. HämeCupin voitto irtosi vuonna 2015 ja näin ollen Milosta tuli perheen ainoa Cup-voittaja. Tämä on asia, josta isompia veljiä voi säännöllisesti muistuttaa, koska heillä ei ikänsä puolesta ole enää mahdollisuutta samanlaiseen urotekoon.

Akseli on perheen kovin penkkiurheilija sekä armoton NHL 2016:n pelaaja. Voittamisen halu on kova kaikessa mihin ryhdytään ja välillä saattaa koko talo helistä, jos voittoa ei tule. Akseli pitää hallussaan myös perheen kovimman harjoittelijan ja herkuttelijan titteliä, sekä vuoden 2016 minigolfmestaruutta. Keskimmäisellä veljeksellä on myös erinomainen kyky luoda säännöllistä härdelliä ja hämminkiä veljesten välille.

Eemi on meidän perheen Heikki Silvennoinen. Täsmällisesti osuva tilannekomiikka höystettynä sopivalla Kummeli-lainauksella osuu ja uppoaa joka kerta. Suunnistus, hiihto ja laskettelu ovat edelleen Eemin harrastepakissa ja korttipeliin häntä ei kannata haastaa. Muun ajan nuorimies viettää lukion penkillä sekä isä-poika-laatuaikana ajoharjoittelussa pitkin Tampereen esikaupunkialueita.

Konttilan perhe Eemiä lukuun ottamatta koolla.

Minna on pitkän linjan hiihtäjä-suunnistaja Vihdistä ja on vuosien aikana käynyt useammassa seurassa päätyen lopulta Pyrintöön. Minnan erikoiskykyihin kuuluvat mm. perheen sisäisen logistiikan pyörittäminen ja ruokahuollosta vastaaminen. Muista harrastuksista mainittakoon myös legendaariseen Dirty Seven Jukola-joukkueen päävalmentajana toimiminen, jossa Minnalla riittää haasteita vielä muutamiksi vuosiksi eteenpäin.

Jannen hommaksi jäi sitten tämän jutun kirjoittaminen. Perinteiseen tyyliin sain homman hoidettua juuri pari tuntia ennen deadlinea.

JOHN DEERE

Pyrintöläisperhe Avelin

Vuoden viimeisen Halokeenin pyrintöläisperheeksi valikoitui Avelinien perhe. Perhe on melko uusi, mutta siitä huolimatta varmasti tuttu monille. Annetaan perheen esitellä kuitenkin itse itsensä.

HM: Keitä perheeseenne kuuluu?
Mika (50v.), Tanja (43v.), Melina (17v.) ja Niclas (15v.)

HM: Mikä on perheenne yhteinen harrastus?
Mökkeily, matkailu ja kaikenlainen kuntoliikunta.

HM: Millainen on teidän unelmaloma?
Paras yhteinen matkamme on ollut rantaloma Karibialla.

HM: Miten vietätte tavallista viikonloppuanne?
Suunnistuksen tai salibandyn parissa.

HM: Kuka perheessänne on...
Terveysintoilija: Tytöt
Siivoja: Tanja
Herkuttelija: Pojat
Sarjakuvasankari: Mika on köyhän miehen Tarzan, joten ilmeisesti Tanja on
Jane ja Niclas sekä Melina ovat apinoita.
Himosaunoja: Pojat
Pataässä: Mika
Järjestelmällisin: Tanja ja Niclas
Esiintyjä: Melina
Vipottaja: Melina
Kapellimestari: Ei päästy yhteisymmärrykseen
Hattivatti: Niclas

HM: Kuka teillä laittaa ruokaa?
Melina itselleen ja Tanja muille

HM: Mitä muuta harrastatte?
Melina panostaa suunnistukseen. Niclas pelaa salibandyä SM-tasolla.
Tanjalle ja Mikalle kuuluu pääasiassa kustantaminen, kuskaaminen ja
kannustaminen. Perheenä mm. kuntosuunnistamme, lenkkeilemme, hiihdämme ja retkiluistelemme yhdessä. Myös kaikenlainen hyötyliikunta on
”in”. Mökillä ja matkoilla yritämme käydä aina kun on mahdollista.

HM: Kenet haastatte seuraavaksi pyrintöläisperheeksi ja minkä
haasteen annatte heille?
Välkit. Kokeilla talven aikana jotain uutta lajia ja laittaa siitä valokuva tulevaan
pyrintöläisperhe osioon.

BONUSTA ILMAN KORTTIA
JAOSTOBONUS

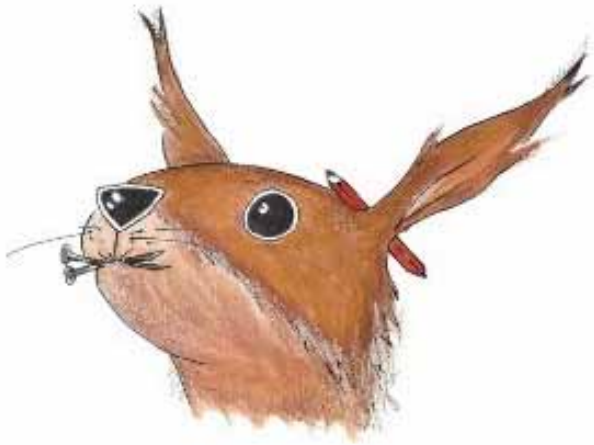

Pihla Häkkinen

Haastattelijana Ilona Tikkakoski

IT: Nimi, ikä, asuinpaikka?
PH: Pihla Häkkinen, 13-vuotias, Kangasala

IT: Mikä sai sinut vaihtamaan Pyrintöön ja mistä seurasta vaihdoit?
PH: Haluan oppia lisää suunnistustaitoja ja vaihdoin Kooveesta.

IT: Mitä muuta harrastat?
PH: Harrastan suunnistuksen lisäksi jalkapalloa, pyörä- ja hiihtosuunnistusta.

IT: Mitkä ovat tulevan kauden tavoitteesi?
PH: Suunnistaa sujuvasti ja kehittyä urheilijana.

IT: Mitä odotat Pyrinnöltä ja seurakavereilta?
PH: Hyviä harjoituksia ja mukavaa ryhmähenkeä.

IT: Vahvuutesi ja heikkoutesi suunnistajana?
PH: Vahvuuteni on harjoitusmotivaatio ja heikkouteni on suunnistusvarmuuden puute.

Oravien ystäväkirja

Nimi: **Anni Lauronen**
Ikä: 6 vuotta
Ryhmä: Metsäkoulu (Karttakoulu 2017)
Paras suunnistuskokemus: Rastiralli Norjan Ålesundissa Fjord-O Vest -rastiviikolla heinäkuussa
Unelma-ammatti: Eskarin opettaja
Parasta joulussa: Lahjat
Esikuvani: Äiti
Muut harrastukset: Pianonsoitto
Kenet haastan seuraavaksi: Ilmari Toppila

Nimi: **Aarni Laine**
Ikä: 13
Ryhmä: Nuorten ryhmä
Paras suunnistuskokemus: Grano games 2016
Unelma-ammatti: Ei ole
Parasta joulussa: Ruoka
Esikuvani: Ei ole
Muut harrastukset: Näpsä käsityökoulu
Kenet haastan seuraavaksi: Leo Alenius

25 Manna 2016

Lauri Kahila

Perinteinen 25manna juostiin tänä vuonna Tukholman eteläpuolella Kungens Kurvassa Ikean takapihalla. Pyrinnöllä oli perinteiseen tapaan mukana kaksi bussilista suunnistajia, jotka kilpailivat kolmessa eri joukkueessa ja osa vielä henkilökohtaisissa kuntosarjoissa. Perinteiseksi menolaivaksi vakiintuneen Viking Gracen perinteisessä aamiaisbuffetissa tuli vedettyä perinteiset ähkyt, mikä toisaalta on ihan hyvä sillä perinteisesti ei ole ainakaan meikäläinen kerennyt kisajännitykseltä päivän aikana syömään. Perinteiseen tapaan päivä oli hienoa seurahengen ja viestisuunnistuksen juhlaa eikä menestykseltäkään täysin vältytty. Seuraavaksi lyhyt selostus viestin kulusta sisältäen 75 pyrintöläistä nimeltä mainittuna.

1. Osuus
Kovatasoisella naisten avausosuudella Venla Harju näytti muille mitä tarkoittaa dominanssi. Jo varvauksessa oli tilanne siinä määrin hallinnassa että muita ei näkynyt samaan aikaan Venlan kanssa pitkällä viitoituksella. Lyhyen loppulenkin Venla sai nautiskella ensam i täten ja vaihtoon Venla rullasi yli puoli minuuttia ennen seuraavana vaihtanutta tämän vuotista mm-mitalistia Natalia Gemperleä. Kakkosessa Sonja Julkunen teki tasaista työtä ja saapui isossa letkassa vaihtoon sijalla 143, 8:54 Venlan perässä. Kolmosen Emmi Hakomäelle sattui hyvästä vauhdista huolimatta hieman suunnistuskupruja. Sija vaihdossa 262 ja ero kärkeen 16.24

2. Osuus
Elias Kuukka, tuo pitkän yön hallitseva valtias, pääsi säntäämään metsään todellisessa unelmapaikassa. Elias osoitti jälleen kerran suuruutensa viestisuunnistajana ja hallitsi hienosti suorituksensa tiukassa paikassa. Koko matka yksin keulassa ja neljänneksi nopein osuusaika maajoukkuemiehiä vilisevällä osuudella! Jos haluatte tietää miten juostaan kovaa viestin kärjessä, kysykää Eliakselta. Vaihdossa ero seuraavaan oli kasvanut jo yli minuuttiin. Kakkosen Vili Mustonen teki mukiinmenevän juoksun jääden kärjelle vajaat 8 minuuttia. Vaihtosija 121, ero kärkeen 15:03. Kolmosjoukkueessa Janne Tikkakoski viihtyi maastossa reilun tunnin vaihtaen sijalla 301 noin 43 minuuttia Eliaksen jälkeen.

3. Osuus
Kolmannen osuuden naiset avaavat totutusti ryhmäosuuden ja härdelli saadaan toden teolla käyntiin. Ykkösen nelikko Lotta Karhola, Valerie Aebischer, Sonja Kyrölä ja Anni Haanpää onnistuivat muuten mainiosti, mutta Annille sattui alussa iso virhe. Anni sai kuitenkin homman takaisin lapaseen ja loppu tulikin hienosti. Lotta Kirmasi metsästä ylhäisessä yksinäisyydessä ylivoimaisten osuuspohjien siivittämänä. Koko nelikon saavuttua vaihtoon sijoitus oli 3 eron kärkeen kiilanneeseen IFK Göteborgiin ollessa reilu minuutti. Kakkosessa nelikko Marianne Eskola, Salla Mustonen, Melina Avelin ja Saara Siren saapuivat vaihtoon sijalla 137. Kolmosen Meri Huhtanen, Outi Savisaari, Anni Laine ja Clotilde Leriche nostivat sijoitusta huikeasti melkein 50 pykälää ja antoivat viestin eteenpäin sijalla 253.

4. Osuus
Lyhyt ja sähäkkä nelososuus palautti pyrsän varit jälleen keulapaikalle. Ilona Tikkakoski, Juho Nieminen, Annika

Viilo ja Akseli Konttila tekivät sitä mitä Ruotsiin asti oli lähdetty tekemään ja suorastaan pyyhkivät muilla lattiaa. Akseli ja Juho olivatkin komeasti osuuden kaksi nopeinta juoksijaa! Pyrintö siis vaihtoon ensimmäisenä, ero seuraavaan joukkueeseen yli minuutti. Kakkosen Sami Saarikko, Emilia Schmidt, Liisa Matinheikki ja Aapo Liponkoski nostivat joukkueen sijalle 118, Emilian ollessa tämän tasaisen porukan nopein. Kolmosessa juosseet Eino Liponkoski, Onni Liponkoski, Emma Jussila ja Aura Aalto nostivat joukkuettaan hienosti kolme sijaa sijalle 250.

5. Osuus
Nuoret miehet Tobia Pezzati, Anton Kuukka, Leo Laakkonen ja Anssi Huostila eivät nöyristelleet yhtään vaan pitivät kärkipaikan yhä tiukasti punavalkeiden hyppysissä. Varsinkin Anton ja porukan konkari Leksa tekivät juuri sellaista työtä kun toppatakkiosasto heiltä odotti. Anssille ei osunut aivan virheetön päivä, mutta isommilta takaiskuilta vältyttiin pienestä puomihässäkästäkin huolimatta. Eroa toisena kaikki metsästä saaneeseen Haldeniin oli 1:18, joten homma yhä hienosti hanskassa. Kakkosessa Arttu Vesterinen, Konsta Pitkänen, Lauri Kahila ja Akseli Kauppi päästivät sijoituksen putoamaan harmillisesti yhdellä ja vaihtoivat siis sijalla 119. Arttu ansaitsee erikoismaininnan miehekkäästä suorituksestaan lähes ykkösjoukkueen vauhtia. Myös kolmosessa kääntyi käyrä hienoisesti alaspäin, kun Sami Liponkoski, Ossi Huhtanen, Henri Kontoniemi ja Tommi Keronen antoivat kaikkensa antaneena kapulan eteenpäin sijalla 266.

6. Osuus
Tälle tiukalle veteraanien ja kölvien osuudelle oli Haldenilla latoa semmoiset ässät pöytään Huoviloineen ja Wingstedteineen että heikompia hirvitti. Meidän uljas ja huomattavasti nuorempi nelikkomme Janne Märkälä, Lasse Viilo, Tuomo Haanpää ja Leo Matinheikki ei kuitenkaan ollut tästä moksiskaan vaan uroot suorittivat kukin työnsä kunnialla. Halden toki livahti parilla minuutilla ohitse, mutta muut pysyivät turvallisesti takana. Olli Mustajoki, Leevi Keronen, Tiitus Mustajoki ja Kari Jussila tekivät kakkosessa hienoa työtä ja nostivat joukkueen sijalle 101. Myös kolmosessa saatiin sijoitus nousuun kun Kari Ylikoski, Sampo Laine, Noora Laine ja Samuli Saarikko vaihtoivat sijalla 257.

7. Osuus
Juha Lilja, Jussi-Elmeri Halme, Juho Kinni ja Severi Kymäläinen eivät aivan pystyneet vastaamaan muiden kärkijoukkueiden vauhtiin tällä viimeisellä ryhmäosuudella. Kolme joukkuetta paineli ohi ja eroa kärkeen tuli hieman liikaa. Juppe taisteli viimeisenä miehenä vaihtoon viidentenä noin 4,5 minuuttia kärkipaikkaa yhä pitäneen Haldenin takana. Tältä osuudelta kunniamaininnan ansaitsee Juha, joka juoksi miesten joukossa juuri sitä vauhtia kun kärkijoukkueessa kuuluukin. Kolamiehen paikalle laitettu Severi ei tällä kertaa päässyt antamaan kaikkeaan, sillä hänelle oli ja maastossa selvää että osa joukkuekavereista on takana eikä hänen tykittämisestään olisi joukkueelle mitään hyötyä. No jäipähän paukkuja ja nälkää ensi vuodelle. Kakkosen Mikko Haikonen, Kiri Huhtanen, Eero Kahila ja Heikki Virekunnas nostivat komeat 11 sijaa jo sijalle 90, vaikka kaksi viimeksi mainittua ontuivat maaliin rintarinnan. Oli nimittäin melkoinen kirikamppailu, toisella nilkka ja toisella polvi hajalla, mutta hienosti miehet taistelivat puomille asti. Kolmosessa Jaakko Paasi, Jyri Mustajoki, Tuija Schmidt ja Maarit Nieminen joutuivat antamaan muutaman sijan periksi ja vaihtoivat sijalla 269.

23. Osuus
Aina kutkuttavalla 23. osuudella nuori sveitsiläinen kanuunamme Simona Aebersold ei tällä kertaa aivan onnistunut, toisin kun hieman vanhempi sveitsiläinen kanuuna Simone Niggli joka tykitteli parilla minuutilla osuuspohjat. Kuitenkin jälkikäteen selvisi että Niggli oli lähtenyt matkaan varkain kun vasta kolme seiskaosuuden juoksijaa oli saapunut vaihtoon. Simona kuitenkin välttyi isommilta virheiltä ja piti punavalkeat iskuasemissa vaihtaen sijalla 6 reilut 4 minuuttia kärjen jälkeen. Kakkosen Kaarina Nurminen joutui taipumaan pari sijaa ja vaihtoi sijalla 94. Kolmosessa Tommi Viilo puolestaan nosti joukkueensa sijalle 271.

24. Osuus
Viimeinen naisten osuus on perinteisesti ollut seuramme vahvuus, niin myös tänä vuonna. Kärjessä Halden ja Göteborg karkasivat yli kahden minuutin päähän, mutta Saila Kinnin hieno juoksu toi Pyrinnön takaisin mitalikamppailuun. Saila rullasi vaihtoon neljän joukkueen letkassa sijalla 6, vain 2 sekuntia kolmannen perässä. Tässä vaiheessa näytti siltä että Halden ja Göteborg ratkovat voiton ja seuraavat sijat ratkotaan joukkueiden

Daniel Hubmann ja Aleksi Niemi suoritustensa jälkeen.

Koovee, OK Tisaren, IFK Lidingö ja Tampereen Pyrintö välillä. Edessä oli siis mitä kutkuttavin ankkuriosuus. Kakkosessa nuori Villa Mustajoki teki ennakkoluulottoman suorituksen aikuisten naisten seassa ja päästi veljensä Taavin ankkuriosuudelle sijalla 106. Myös Teija Liponkoski hoiti tonttinsa kolmosessa ja laittoi ankkurin matkaan sijalla 306.

25. Osuus
Aleksi Niemi pääsi lähtemään ankkuriosuudelle aikamoisessa porukassa. Yhdessä Aleksin kanssa tälle 8,5 kilometrin taipaleelle lähtivät kohtalaista menestystä urallaan saavuttaneet Kooveen Daniel Hubmann, OK ja IFK Lidingön Fredrik Bakkmann. Tisarenin Matthias Kyburz sai kartan samaan aikaan tämän kolmikon kanssa, mutta Simone Nigglin aiemman varaslähdön takia Kyburz joutui odottelemaan toista minuuttia ennen kuin hänen päästettiin matkaan. Haldenin Magne Dählille etumatka riitti ja näin Halden seilasi jälleen kerran voittoon. Göteborgin Bejmer sen sijaan rysäytti kunnolla ennen yleisörastia ja Aleksin letka pääsi kuittaamaan. Yleisörastille tämä letka saapui siis toisena ja jo yllättävän lähellä Haldenia. Tässä vaiheessa Aleksin meno näytti erittäin vahvalta ja ainakin manageriosastossa jännitys alkoi käydä jo sydämen päälle. Loppulenkillä Hubmann paiskoi kuitenkin menemään semmoista kyytiä, ettei edes Aleksi pystynyt vastaamaan ja näin poikkeuksellinen mannatappio Kooveelle oli tosiasia. Haldenin etumatka kutistui lopulta alle puoleen minuuttiin ja Aleksikin mahtui neljäntenä maaliintulijana samalle loppusuoralle voittajan kanssa. Taavi Mustajoki ankkuroi kakkosjoukkueen komealla loppukirillä sijalle 112. Kolmosjoukkueen loppusijoitus oli 279 ankkuri Miikka Korhosen ylittäessä maaliviivan reilusti alle neljä tuntia kärjen jälkeen.

Lopputulemana siis hieno neljäs sija. Vahva suoritus jälleen kerran, vaikka toki parannettavaakin jäi. Neljäs sija samalla loppusuoralla voittajan kanssa sekä tietysti tappio Kooveelle jättääkin sopivasti hampaankoloon ensi vuotta ajatellen. Päivään mahtui monta huippusuoritusta, mutta virheitä tuli loppupeleissä taas hieman liikaa. Palkintojenjakoa seuratessa oli merkillepantavaa että Pyrinnön joukkueen ikärakenne poikkesi muista kärkipään joukkueista junioripainotteisuudellaan. Myös seurahenki erottui jälleen kerran edukseen.

Päivän varsinaisen pääkisan eli perinteisen keihäskilpailun vei jälleen nimiinsä päivän kuningas Aleksi Niemi. Muut mitalisijat menivät Leo Laakkoselle ja Lauri Kahilalle. Tämän vuotinen keihäsmalli ei ollut kovin perinteinen, vaan aiheutti lukuisia protesteja ja herättää keskustelua vielä varmasti pitkään.

JOULUKUUSIA

Tervetuloa ostamaan aito metsäkuusi alk. 20€

MYYNTIPISTEET:

1. **KISSANMAA**: Kissanmaankatu
2. **RUOTULA**: Jaakonmäenkatu/puisto
3. **LINNAINMAA**: Piettasenkatu 36
4. **ATALA**: Rissonkatu/Orimuskatu risteys
5. **HERVANTA**: Teekkarinkatu
6. **VUORES**: Vuorestori

AVOINNA:
SU 18.12 11-17
KE 21.12 12-18
TO 22.12 12-18

Sprintistä ja viestistä yhteensä 14 SM-mitalia

Elias Kuukka
Riikka Eerola ja Mikko Eskola (kuvat)

Sm-sprint kilpailtiin tänä vuonna Vaasassa ja kilpailukeskuksena toimi Kaarlen kenttä. Tänäkin vuonna oli päätetty järjestää R1 ja R2 kilpailut samassa paikassa samaan aikaan joka tarkoitti tietenkin kompromisseja ratojen suhteen. Yhteensä 1796 kilpailijaa käsittävä suurkilpailu on erittäin haastava järjestettävä: samana päivänä tehdään n.3500 suunnistussuoritusta ja jokainen Pyrintöläinen tietää mitä se vaatii järjestäjältä, jotta saadaan tasavertaiset olosuhteet sekä riittävän haastavat radat.

Kultaa Leo Matinheikki, hopeaa Mikko, Lotta ja Teemu Eerola.

Vaasan Suunnistajat yrittivät kovasti mutta mielestäni ratojen taso ei ollut nykypäivän tasolla. Parhaat saatiin silti selville ja se tarkoitti punanuttuisittain sitä että vasta 18-vuotias Simona Aebersold nappasi neljännen tilan naisten pääsarjassa, Venlan ollessa WRE-kisassa viides ja SM-tuloksissa taas neljäs. Miesten puolelta ei jäänyt kerrottavaa.

Juniorit ja ikänaiset tekivät jälleen kovaa jälkeä: Leo Matinheikki voitti tuttuun tapaansa sarjansa H15. Lotta (D16), Mikko (H16) ja Teemu (H18) Eerola seisoivat palkintojenjaossa toiseksi korkeimmalla korokkeella kuten myös Annika Viilo (D50). Valerie Aebischer (D20) ja Hilkka Lankia (D65) voittivat hienosti pronssia.

Viestit

Ykkösryhmän viestit kilpailtiin Kurikassa Santavuoren tuulivoimapuistossa ja Kakkosryhmän Vöyrissä.

Naiset voittivat kolmiosuuksisen viestin näytöstyyliin lähes ylivoimaisesti yli kahden minuutin erolla SK Pohjantähteen. Joukkue Lotta Karhola, Venla Harju ja Saila Kinni suunnistivat koko viestin kärjen mukana ja ankkuri Saila ratkaisi viestin puhtaalla suorituksella. Näin kaksi ja puoli kuukautta myöhemmin Venla totesi Sm-viestin olleen viestikauden huipentuma ja Lotan mielestä oli erityisen hienoa voittaa KooVee.

Miesten puolella neliosuuksista viestiä kuljettivat Aleksi Niemi, Severi Kymäläinen, Elias Kuukka ja Florian Howald. Aleksi tuli virallisista tuloksista poiketen kärjessä mutta Severin viikonloppu jatkui hieman mollivoittoisesti tuoden viestin sijalla 12. Eliaksen osuuden jälkeen oltiin viidentenä ja Florian lähti ahnaasti saalistamaan kauan himoittua mitalia ja varvauksessa kaikki näyttikin erittäin hyvältä Flon vetäen toista letkaa. KooVee oli jo karannut tavoittamattomiin ja voittoon.

Loppulenkin hajonta puri kuin joulukuun ensimmäisen sunnuntaiaamun pakkanen, ja letka hajosi moneen osaan. Florian toi viestin maaliin pienimuotoisen pettymyksen kanssa viidennelle sijalle, mutta nopeasti juoksijoiden huulille levisi hymy parhaasta sijasta muutamaan vuoteen.

Nuorten viestit olivat jälleen menestyksekkäät yhteensä neljällä mitalilla. 16-vuotiaat pojat Lasse Viilo, Leo Matinheikki ja Mikko Eerola voittivat hopeaa, pronssia tuli sarjoissa H18 (Juha Lilja – Konsta Puranen – Teemu Eerola), D18 (Salla Pitkänen – Anni Haanpää – Simona Aebersold) ja D16 (Ida Jussila – Kaisa Haanpää – Lotta Eerola).

Kakkosryhmän viesteistä Klingedahlin palkintokaappiin kannettiin kaksi hopeista mitalia H55 (Jarmo Oikarinen - Keijo Viilo - Jukka Kallio) ja D50 (Sirkka Oikarinen - Meri Huhtanen - Annika Viilo) sekä yksi pronssinen D55 (Hilkka Lankia - Tuire Niemi - Päivi Virekunnas).

D18 pronssia: Anni Haanpää, Simona Aebersold, Salla Pitkänen

H16 pronssia: Mikko Eerola, Leo Matinheikki ja Lasse Viilo.

H18 pronssia. Konsta Puranen, Teemu Eerola ja Juha Lilja.

Viestin SM-kultaa! Saila Kinni, Venla Harju ja Lotta Karhola.

Florian Howald, Elias Kuukka, Severi Kymäläinen ja Aleksi Niemi.

D16 pronssia. Lotta Eerola, Kaisa Haanpää ja Ida Jussila.

SM-erikoispitkä Hämeenkyrön Pinsiössä

Anton Kuukka
Jari Yli-Hietanen (kuvat)

D16-sarjan 10,2 km radan kärkikamppailu oli täysin Pyrinnön Lotta Eerolan ja Jämsän Retki-Veikkojen Inka Nurmisen välistä kädenvääntöä.

"Erotuimme Inkan kanssa porukasta jo aika alkumetreillä, ja etenimme hyvän aikaa yhdessä. Toisilla perhoslenkeillä sain kurottua Inkaan eroa minuutin verran, mutta seuraavalle rastille tein saman suuruisen rastinottovirheen, ja olimme taas yhdessä. Vasta loppusuoralla sain kirivaihteen päälle ja pääsin tuulettelemaan maalissa", muisteli Lotta kiikkustuolissa jälkeenpäin.

Eroa Inkan ja Lotan välille saatiin vaivaiset kolme sekuntia mutta ronssin kylkeen murjaissut Kangasala SK:n Hilda Kukonlehto jäi kärkeen jo lähes yhdeksän minuuttia.

Kotikisojen positiivisiksi puoliksi Lotta luettelee hyvän ratamestarityön ja muut järjestelyt sekä verraten tutun maaston, joka helpotti valmistautumista.

Menestystä on lupa odotella myös jatkossa Lotan suunnalta, sillä kuluva harjoituskausi on startannut mainiosti. Ensi kauden tavoitteina ovatkin kestävän kehittymisen lisäksi mielessä nuorten arvokisat.

Samassa sarjassa vielä toinenkin Lotta menestyi mainittavasti Pyrinnön paidassa, sillä Lotta Välkki nappasi hienosti plaketin ollen yhdeksäs.

Samanaikaisesti Pinsiön metsissä Eerolan Lotan velipoika Mikko leipoi omaa osuuttaan Eeroloiden menestyskakusta. Aivan alkuradasta Mikkoa runteli pidempi hajonta, mutta kärjen kiinni saatuaan kelpasi työstää menemään, kun tiesi hajontaedun tulevan ennen pitkää.

"Perhosten jälkeen kärkiryhmä jakautui kahtia toisen letkan pummattua. Vedin letkaa oikeastaan koko ajan ja kartanvaihtoa lähestyessä aloin jo huudella muita vetäjiä. Lisäsimme hiukan vauhtia, koska emme halunneet toisen letkan ottavan meitä kiinni. Ryhmässä oli noin 11 juoksijaa. Kartanvaihtoa lähestyessä tunsin itseni vahvaksi ja otin vähän eri reitinvalinnat kuin muut ja menin aivan täysiä yhden alamäen. Pääsin muita noin 20 sekkaa edelle. Kartanvaihdossa yllätykseksi en ollut kärjessä. Arttu oli melkein minuutin edellä. Lisäsin kaasua ja muut jäivät. Olin yksin ja sain Artun kiinni. Lopussa tajusin hänellä olevan pidempi hajonta ja että olen yksin kärjessä", valotti voittaja-Mikko kisan kulkua.

D20-sarjan kärkipaikkoja kolkutteli Pyrinnön sveitsiläisvahvistus Valerie Aebischer, joka kertoi olleensa yksin kärjessä heti ensimmäiselle rastille mennessään: *"Juoksin yksin aina siihen asti kunnes tein virheen kuudennelle rastille",* kertoo Valerie ja jatkaa: *"Myös virheen jälkeen kuljin yksin enkä ollut perillä sijoituksista".*

Mitali oli todellakin lähellä, sillä Valerie oli vielä kisan kolmantena viimeiselle rastille mennessä, mutta kävi

väärällä vikalla rastilla ja joutui palaamaan takaisinpäin. Tästä kuittasi silloisesti Perhon Kirin Karoliina Ukskoski ja juoksi maaliin juuri ennen Valerieta. Kaikesta huolimatta Valerie kertoi olevansa suoritukseensa tyytyväinen ja erityisesti nauttineensa kilpailumaastosta ja sen kahdesta maastotyypistä.

Tämän lisäksi Valerie kertoi harjoituskautensa lähteneen hyvin käyntiin ja uskoo olevansa oikealla tiellä kohti ensi kesän tavoitteita, eli nuorten MM-kisoja ja Junior European Cupia, unohtamatta tietenkään Sveitsin mestaruuskisoja.

Valerien kämppäkaveri Simona Aebersold klaarasi D18-sarjan radan myös kelpolailla.
"Hyvän alun ja ensimmäisen lenkin jälkeen minulla oli isompia ongelmia kun en nähnyt yhtä rastia ja ohitin sen useita kertoja. Myös seuraavalla rastilla hussasin noin minuutin kun olin vähän liian oikealla. Aina toisen lenkin loppuun asti olin jonkun oman sarjalaisen kanssa mutta en varsinaisesti kärjessä koko aikaa. Yhtäkkiä viimeisellä lenkillä olin yksin enkä sitten enää nähnyt muita", Näin kertasi Simona kisaansa ja kertoi myös nauttineensa maastosta hyvän juostavuuden ja paikoittain hyvän näkyvyyden takia. Lisäksi maaston parissa kivisessä kohdassa oli haastetta, joka vaati tarkkaavaisuutta virheiden välttämiseksi.

Voitosta huolimatta Simona ei ollut suoritukseensa täysin tyytyväinen: *"Itseluottamukseni ei ollut tarpeeksi kova tuona päivänä joten lähinnä epäilin omia valintojani enkä koskaan löytänyt sitä kuuluisaa flowta."*

Nyt talven korvalla Simona on jo suunnannut katseensa ensi kesän nuorten MM-kotikisoihin ja sieltä tavoitteena on kahmaista menneen kauden mukaisesti mitali henkilökohtaiselta matkalta. Simonan reenikausi lähti hyvin käyntiin mainiolla noteerauksella Pyynikin testijuoksussa (30.27) ja pitkillä juoksuilla lumisissa maisemissa. Tällä hetkellä Simona on joulumatkalla Sveitsissä, ja jää kaipaamaan lajiharjoituksia lumisissa tamperelaismaastoissa, jotka hänen mukaansa ovat entistä kauniimpia lumen peitossa. Kovana tavoitteena on myös oppia lisää suomea, jotta ymmärtää mitä ihmiset täällä puhuvat.

Hopealle D18-sarjan kilvassa kiilasi niin ikään pyrintöläinen Anni Haanpää, joka selosti suoritustaan suu vaahdossa seuraavasti:
"Heti lähtölaukauksesta kärkeen ampaisi viiden tytön letka, jossa varsin ennalta arvatut nimet suunnistivat yhdessä aina ensimmäisten hajontalenkkien keskusrastille saakka. Pysyttelin itse letkan hännillä tarkkaillen tilannetta. Hajontalenkeillä porukka jakaantui kahtia ja minulle sattui kisan voittaneen Simona Aebersoldin kanssa sama hajonta. Simona ja pari muuta tyttöä painelivat hyvää kyytiä ja vaikka tunsin hieman olevani jojon päässä, pysyin näköetäisyydellä. Kuitenkin kokoomarastin pienen hapuilun seuraksena menetin näköyhteyden kärkityttöihin ja tulin kisan jäljellä olevat 8km täysin ylhäisessä yksinäisyydessä. Matka eteni hyvin, vaikka jatkuva epävarmuus siitä missä muut mahtoivat mennä kalvoi ajatuksia. Lukuunottamatta yhtä varsin isoa virhettä meno oli sujuvaa ja rauhallista. Vasta varvauksessa sain lopulta kuulla olevani toisena, ja pystyin rauhoittumaan kun kuulin, että ero takana tuleviin oli kohtuullisen iso. Loppulenkki meni varmistellen ja maaliin oli hieno tulla toisena seurakaveri Simonan jälkeen."

Tuollaisen suorituksen päätteeksi on Annin hyvä lähteä rakentamaan ensi kautta ja harjoitukset ovatkin sujuneet erinomaisesti ja suunnitelmien mukaan. Niin kuin monella muullakin myös Annilla siintää silmissä ensi kesän JWOC-joukkuepaikka unohtamatta kuitenkaan SM-kisoissa nausterointia.

Allekirjoittanut oli myös kasvattamassa Pyrinnön SM-pistesaldoa hopeallaan ja sitämyöten syventämässä Lammikon hymykuoppia viimeisessä nuorten SM-kisassa. Juoksin aika ok suorituksen, mutta radan jälkimmäisellä puoliskolla tulevat aseveljeni Sorsa ja Heinonen olivat vain parempia.

Kaamosoheiset

Jenni Laine

Perinteisen hiihto on loistavaa oheisharjoittelua juoksuun. Jotta saisit hiihdosta maksimaalisen ilon ja hyödyn irti, kannattaa satsata myös tekniikkaharjoitteluun. Seuraavia harjoitteita voit tehdä hiihtolenkkiesi lomassa tai vaikka ihan omana kevyenä harjoituksenaan.

1. Tasapainoilu yhdellä suksella

◢ Valitse maastoksi loiva alamäki ilman lasku-uraa. Myöhemmin taitojesi kehittyessä kannattaa harjoitusta kokeilla myös pulkkamäessä tai puuterilumella.

◢ Jätä sauvat ja toinen suksi odottamaan.

◢ Laske yhdellä suksella hakien tasapaino suksijalalle ja pyri liukumaan mahdollisimman pitkälle.

◢ Muista vaihtaa työskentelevää jalkaa ja toista harjoitus useamman kerran.

◢ Laskua voi varioida ja keksiä matkalleen haasteita. Voit kokeilla harjoitusta myös parin kanssa tai ryhmässä toisesta tukea ottaen.

2. Potkukelkka

◢ Potkuharjoitus onnistuu parhaiten tasamaalla tai loivaan ylämäkeen.

◢ Työskentele edelleen vain yhdellä suksella ja asetu latu-urista uloimmalle niin, että sukseton jalkasi potkii sauva-uralla.

◢ Potkuttele suksettomalla jalalla niin (vrt. potkukelkka), että pääset siirtämään painosi liukuvalle sukselle. Kädet rytmittävät vuorohiihtoa mallintaen.

◢ Muista vaihtaa työskentelevää jalkaa ja toista 20-50 metrin työskentelyjakso useamman kerran.

3. Vuorohiihto sauvoitta

◢ Myös vuorohiihto sauvoitta onnistuu parhaiten tasamaalla tai loivaan ylämäkeen.

◢ Nyt sukset kumpaankin jalkaan mutta sauvat voit edelleen jättää sivuun. Jos teet harjoitusta lenkin lomassa ja haluat sauvojen kulkevan mukanasi, ota niistä kiinni puolesta välistä niin, että jätät käsityönnön tekemättä. Toinen vaihtoehto on antaa sauvojen ”laahustaa” matkassa niin, että et tee niillä työntävää liikettä, vaan annat sauvojen roikkua käsien jatkeena.

◢ Harjoituksen tarkoituksena on harjoitella ponnistusta ja siirtää paino liukuvalle sukselle. Tarkkaile painonsiirtoasi (nilkka-polvi-lantio -ketju kokonaan suksen päällä) ja hae rauhassa ponnistusta. Kädet rytmittävät suoritusta.

◢ Toista 20-50 metrin työskentelyjakso useamman kerran. Harjoitus sopii myös pidempiin työskentelyjaksoihin.

Pyrintöläisen harjoituspäiväkirja

Elmeri Vähänen

Punakone Salo-Jukolassa vuonna 2006. "Ema" oli 5. osuuden neljänneksi nopein.

Ihan alkuun kiitoksia Samille joka pääsi yllättämään minut täysin haastamalla kirjoittamaan tähän juttusarjaan. Sammy haastoi valottamaan taustoja sille, miten kummassa miehestä kypsyi maajoukkueessakin kirmannut suurviestien osuusvoittaja. Tätä asiaahan voisi lähestyä niinkin, miksei miehestä kypsynyt mitään sen enempää, mutta lähestytään asiaa positiivisuuden kautta ja ollaan tyytyväisiä siihen mitä on saatu ja annettu.

Jos nyt nopeasti peilataan historiaa, niin minullahan oli lajivalikoimassa mukana miltei junnuvuosien loppuun saakka suunnistuksen rinnalla hiihtosuunnistus. Vielä jopa niin, että hiihtosuunnistus oli vahvempana lajina aina 18-sarjaan saakka. Silloin sen vielä jotenkin ymmärsikin, koska oman muistini mukaan talvet olivat etelässä huomattavasti lumivarmempia kuin nykypäivänä, joka taas mahdollisti kilpailujen järjestämisen Etelä-Suomen alueellakin. Aina ei tarvinnut lähteä Joensuuhun tai Taivalkoskelle asti kilpailemaan viikonloppuisin, vaan kilpailuja oli paljon tarjolla etelässäkin. Olen aina tykännyt kilpailemisesta ja sen takia ympärivuotinen kilpaileminen oli itselleni miellyttävää puuhaa.

Juniorivuosien lopulla hiihtosuunnistus jäi kuvioista pois ja vuoden 2000 syksyllä siirryin Hyvinkään Rastista Tampereen pyrintöön. Punakoneella oli hyvin vahva joukkue, jonka näin itselleni hyväksi kasvuympäristöksi pääsarjan vuosia varten. Samalla talvien harjoittelu muuttui junnuvuosista hyvin paljon enemmän juoksuvoittoiseksi, joka taas puolestaan kulminoitui kevät toisensa jälkeen jalkavaivoihin. Vuorotellen oli rasitusmurtumaa ja juoksijanpolvea, jotka olivat seurausta siitä, että intoa oli rutosti enemmän kuin järkeä.

Useamman kevään takaiskut muuttivat miestä sen verran, että henkilökohtaisella tasolla menestyminen ei itselleni tuntunut enää niin tärkeältä. Olen aina ollut sellainen seurakoira, joka pitää kavereiden kanssa touhuamisesta ja kun Punakoneessa oli kova panostus suurviesteihin, niin viestimenestys alkoikin motivoimaan minua selvästi enemmän kuin henkilökohtainen menestys. Pyrintöläinen viestikulttuuri oli istutettu syvälle sieluuni. Vaikka henkilökohtaisellakin tasolla tuli onnistumisia, niin suurviestit ovat olleet itselleni aina se isoin juttu. Suunnistus on siitä hieno laji, että suurviesteihin tarvitsee sen verran miehiä riviin, että entiselle Haiharan rapamahallekin oli joukkueissa käyttöä.

Ongelmana viestimieheksi profiloitumisena harjoittelun suhteen on se, että suurviestit sijoittuvat yleensä huhtitoukokuulle sekä kesäkuulle. Tietysti syksyllä on SM-viestiä ja seuraviestejä, mutta niihin innostuin aina. Itselläni on ollut aina vaikeata motivoitua loka-maaliskuun välisenä aikana harjoittelemaan kunnolla. On todella vaikeata motivoitua harjoittelemaan tapahtumaan, johon on aikaa vielä puoli vuotta. Lenkillä tulee kyllä käytyä, mutta itsensä tiukille laittaminen talven harjoituksissa on ollut minulle kohtuullisen vaikeaa. Onneksi ympärillä on koko Pyrinnössä oloni aikana ollut kavereita, jotka ovat potkineet perseelle silloin kun sitä on tarvittu.

Kun kevätaurinko on alkanut sulattaa maata niin into ja motivaatio on yleensä herännyt itsestään. Onnekseni olen aina ollut sellainen, että pääsen hyvin lyhyessä ajassa melko hyvään kuntoon. Kevään kilpailuja ahkerasti juoksemalla viimeistään toukokuun lopulla kunto on ollut jo melko hyvä. Melko hyvällä tarkoitan kuntoa Jukolan väliosuuksille. Luojan kiitos joukkue on ollut sen verran hyvä aina, ettei ankkurin paikalle ole monesti jouduttu viesteissä. Toisaalta muistan kyllä sellaisenkin kauden, jolloin Punakoneen slogan kuului: "Kun on pa**a joukkue, niin on pakko venyä."

Talvikaudelta en esimerkkiviikkoa tähän tarjoa, mutta kisakaudella viikon treeniohjema pysyi melko stabiilina läpi vuosien.

Kisakauden viikko-ohjelma:
Ma: Suunnistus 40min + verryttelyt 15min. Normaalisti firmaliiga reippaasti. Jos sunnuntaina oli alla pidempi kilpailu, niin otin kevyesti.
Ti: 4-5*5min vedot juosten 2min palautuksella + verkat 20min. Rennosti kovaa, tarkoitus oli olla vetämättä itseäni hapoille. Useimmiten olin hapoilla.
Ke: Rauhallinen juoksu 1.30
To: Peruslenkki 40 min + 1km täysillä. Tämän valmistautumisen olen pyrkinyt tekemään jo juniorivuosista jo-

kaiseen kilpailuun. Noin kilsan veto on pyritty tekemään aina asuinpaikasta riippuen samalla radalla/kuntopolulla. Jo tällä kilsan vedon ajan perusteella opin hyvin tuntemaan mikä on fyysinen vire viikonloppuna.
Pe: kevyt juoksu 30min + muutama 30s kiihdytys. Lähinnä verryttelylenkki viikonlopun kisaa varten.
La: Kisa.
Su: Kisa / Rauhallinen juoksu 1.30-2h.

Mielestäni suurin vahvuus itselläni suunnistajana on ollut se, että pystyn siirtämään erittäin hyvin juoksuvauhdin maaston puolelle. Toisekseen olen hyvä suunnistamaan ollessani fyysisesti äärirajoilla, joten pystyn vetämään puolen tunnin kisan hallitusti ns. ylivauhdilla. Suosikkimatkani on ehdottomasti vanha pikamatka eli nykypäivän iltapikat, jotka pystyy vetämään lähtöpiippauksesta maaliin niin kovaa kuin ikinä pystyy. Keskimatkakin on menetellyt, mutta yli tunnin kisat on aina ollut jo vahvuusalueen ulkopuolella. Viestisuunnistajana koen omanneeni erittäin hyvät kilpailuhermot sekä pelisilmän, jonka ansiosta on tullut tehtyä tiukissa paikoissa monia hyviä ratkaisuja. Tapanani on ollut suunnistaa aika aggressiivisesti, hakien rastiväleiltä väyliä, joita pitkin pystyn juosta maksimivauhtia. En aina tarkalleen tiedä missä menen, mutta tiedän minne olen menossa. Koen olevani hyvä kilpailija, joka saa itsestään maksimaalisen suorituksen irti helpoiten kovassa paikassa. Edellä mainitut ominaisuudet on tehnyt minusta sellaisen viestimiehen kuin olen ollut.

Ylivoimaisesti suurin heikkous itselleni suunnistajana on huonon kestävyyden lisäksi suppamaastot. En ole niistä ikinä pitänyt, enkä näin ollen myöskään harjoitellut niissä riittävästi. En yksinkertaisesti vain hahmota oikeita reittejä näissä maastoissa, jolloin tavallani suunnistaa on seurauksena on useimmiten virheitä. Viestisuunnistajana heikkoutenani on ollut etenkin avausosuudella tarvittava hannusaarijärvimäinen nöyrä työntekomoraali. Laiskistun liian helposti oman suunnistuksen kanssa letkan mukana juostessa.

Tässä vaiheessa onkin hyvä paikka kiittää pääsarjavuosieni ajalta kaikkia Pyrinnön seurakavereita ja tärkeitä seuratyöntekijöitä. Tämä seura on mahdollistanut useita elämäni parhaista hetkistä. Toivottavasti se antaa niitä myös veteraanisarjoissa.

Seuraavaksi haluan haastaa ikätoverini kertomaan menneestä ja nykypäivän harjoittelustaan. Mies on suunnistuksen, ratajuoksun sekä porrasjuoksun ammattilainen. **Jouko Juntunen** ole hyvä.

PIRKAN PIINNOITUS OY

dimen GROUP

PÄÄTOIMITTAJAN ILTAPUHDE

Tätä lehteä lienee odotettu jo moneen kertaan. Pyydän kaikilta anteeksi lehden lievää myöhästymistä. Olemme viivästymisen takia paketoineet lehden sivuihin yhteisen syys- & joulunumeron sekä jouluterveiset. Myöhästymisen syytä on turha selitellä, toimituskunnalla kun on ollut hiukan kiireitä tässä viime aikoina ja muutenkin toimituskunta on uusiutunut sitten viimekerran. Toivottavasti pystymme jatkossa tarjoamaan yhä edelleen ja edelleen mielenkiintoista luettavaa.

Harmittaa muuten sekin, että Oletteko Kuulleet juorutkin ovat ehtineet vanhentua jo moneen kertaan. Paitsi että weppisurffareille tuoreita juoruja on tarjolla joka viikko osoitteessa http://www.sci.fi/~pyrinto/oletteko.html eli kannattaa poiketa nettisivuilla.

Uuden taittajan myötä olemme kokeilleet lehdessä myös uutta tekniikkaa. Tämä tarkoittaa sitä, että valokuvat on skannattu bittimuotoon ja siirretty bitteinä suoraan lehden sivuille. Tämän jälkeen koko korpun tallenteesta on tehty filmi ja painotaloon on enää lähetetty pelkkä filmi. Paperitulosteet ovat enää vain oikolukua varten. Toivottavasti tehty työ ja kuvien laatu on ollut kokeilemisen arvoista. Saamamme palautteen perusteella toimituskunta sitten päättää, siirrymmekö takaisin perinteiseen kuvarasteirointi-tekniikkaan vai onko uusi tekniikka tullut jäädäkseen? Että näin kehitys kulkee eteenpäin. Ei meinannut uskoa lehden ensimmäinen päätoimittaja uutuutta.

Tulevana vuonna tiedotusektori pyrkii jatkamaan perinteistä eteenpäin suuntaavaa linjaansa ja mm. jaoston weppisivut kokevat muodonmuutoksen. Mutta kuten Billy Gateskin, mekään emme vielä kerro lopullista julkaisupäivää. Kyllä se sitten kuuluu ja näkyy!

Hyvää ja Rauhallista Joulua sekä Menestyksekästä Uutta Vuotta

Harri

PS. Haluan Punakoneen jäsenenä toivottaa uudet Punakoneen jäsenet Simon, Samin, Petterin, Kallen, Jounin, Eeron, Petrin, Mikon ja Jannen sekä kaikki muutkin uudet pyrintöläiset lämpimästi tervetulleeksi lehtemme lukijoiksi. Kyllä Te uudet vielä jossain vaiheessa joudutte Halokiilaankin kiilaan!

Rantatunnelipäivä

Pääsihteerin mietteitä

” Oli Rantatunneli-työmaa….Oli Pasi Raukko…Oli Tampereen Pyrinnön suunnistusjaosto -> Tuli tapahtuma Rantatunnelipäivä 2016”

Itse sain ensi kosketuksen Rantatunnelipäivä 2016 -tapahtumaan 2 vuotta sitten. Olin saapunut Tampereen Pyrinnön vuotuiseen vuosikokoukseen ja satuin istumaan Raukon Pasin viereen. Eipä siinä kauaa mennyt, kun Pasi oli raapustellut käyntikorttinsa takapuolelle tekstiä ja alkoi puhua minulle.

Pasi: ”Hei Samuli, mitäs sanoisit, jos saataisiin tuo Rantatunneli käyttöömme sen valmistumisen jälkeen ja pidettäisiin siinä Juoksutapahtuma…Nimi vois olla esim. RantatunneliRUN 2016…. Saataisiin juoksuun kymmeniä tuhansia osallistujia….. Tukholmassa oli just vastaavanlainen tapahtuma ja se oli megamenestys…”
Samuli: ”No joo….ei huono idea…mutta ootas, kun mietin asiaa hetken….”
Sitten alkoivat minun harmaat aivosoluni työstää Pasin kertomaa ajatusta pikkuhiljaa ja aloin koko ajan nähdä silmieni edessä €-kuvia TP:n suunnistustoimintaa ja suuren haasteen sekä ainutlaatuisen mahdollisuuden. Enpä itsekkään tuossa vaiheessa vielä tiennyt, mihin olin jo osittain antanut pikkusormeni….

Rantatunnelipäivä 2016 -tapahtuma oli todella oiva näyttö siitä, mihin me Tampereen Pyrinnön suunnistajat pystymme, jos siihen ryhdymme. Koko projektia valmisteltiin hiljalleen pienellä porukalla. Tehtiin siis esivalmistelevia töitä kuten alue suunnittelua, yhteistyökumppaneiden etsimistä ja tietysti aluksi suurempana oli vakuuttaa Rantatunnelli Allianssi ajatuksestamme. Jos järjestämme RantatunneliRUN 2016 -tapahtuman, pitäähän meidän saada hetkeksi käyttöömme tuleva Suomen pisin tunneli eli Rantatunneli.

Näin jälkikäteen ajateltuna Tampereen Pyrinnön suunnistajana en voi kuin ihmetellä Tampereen Pyrinnön suunnistajien sitkeyttä, asialle uhrautumista ja omistautumista. Kun saimme Rantatunneli-projektille siunauksen johtokunnalta, ei ollut yhtään ylimäärästä aikaa hukattavaksi. Viimeiset kuukaudet tehtiinkin todella intensiivistä työtä. Varsinkin pääprojektipäälliköllä Kari Jussilla taisi jäädä yöunet aika minimeiksi. Markkinoinnissa toiminut Pasi Raukko myi mainostilaa uusille halukkaille kuumeisesti, koska huomattiin tapahtumalla olevan kiinnostusta. Aluepomot Miia Saarikko (Santalahti) ja Anne Karhola (Naistenlahti) hyppäsivät koko projektiin mukaan vasta viime kuukausina, mutta ainakin pääsihteerillä oli näihin teräsnaisiin 100% luottamus. Ja eikä tarvinnut katua…. Hommat sujuivat kuin itsekseen. Kuitenkin koen tapahtuman onnistumisen syyksi ME Pyrtsän suunnistajat. Aikaisemminkin on lähdetty mukaan mitä erikskummallisiin juttuihin ja tämäkään projekti ei varmastikkaan näyttänyt heti aivan uskottavimmalta jutulta. Itsellänikin kävi välillä mielessä, että tämä menee aivan nappiin tai sitten tehdään todellinen mahalasku…. Onneksi Me Pyrtsäläiset emme ole luovuttaja porukka ja Hyper-Megamenestys saatiin kokea yhdessä 50 000 tamperelaisen kanssa 2.10.2016, kun koko päivä vietettiin Rantatunnelipäivä 2016 -tapahtumaa. HYVÄ ME!!!!

Suuresti talkoolaisia kiittäen,
Samuli Saarikko

Santalahti

Päivää varten oli tehty hurjasti töitä, kuka enemmän ja kuka vähemmän. Itse olin lähinnä rummuttanut tapahtumaa somessa, koska pelkäsin että päivä ei tavoita tarpeeksi potentiaalisia kävijöitä. Luulo oli kuitenkin täysin turha, sillä ihmisiä oli paikalla tuhansittain.

Saavuin tunnelin läntiselle suulle Santalahteen aamulla aikaisin. Ilma oli kylmä ja kirkas ja mietin miksi ihmeessä olen taas lupautunut talkoilemaan. Voisin viettää päivän myös kotona makoillen, käydä vähän lenkillä ja syödä. Muiden talkoolaisten into kuitenkin tarttui kun pääsin paikalle, ja päivän edetessä tuhannet iloiset kävijät lämmittivät mieltä.

Tehtävänäni oli olla info-tyttö ja ottaa vastaan viime hetken ilmoittautumisia Rantatunnelijuoksuun. Ilmoittautumisia tuli jonkin verran, ja ohikulkijoille sai selvittää muun muassa vessojen sijaintia ja tunnelin kokonaispituutta. Meille oli koottu infoon hyvä tietopaketti tunnelin teknisistä tiedoista, mutta yleisimmät kysymykset koskivat tunnelin pituutta ja Tammerkosken sijaintia.

Santalahden päässä tunnelmaa loi UP-sarjastakin tuttu Atte Reunanen ja pormestarikin kävi tuomassa tervehdyksensä kaupunkilaisille. Monet yrittäjät olivat tuoneet kojujaan ihmisten iloksi. Ainakin monenlaista ruokaa oli tarjolla ja Särkänniemen Koiramäen hahmoja lapsia viihdyttämästä. Talkoolaisten ruokana ollut uuniperuna täytteineen sai ainakin minulta täydet pisteet.

Myös itse juoksu sujui todella hyvin, vaikka pientä panikointia järjestäjien osalta oli havaittavissa vielä minuutti ennen lähtöä. Juoksun lähtö ja maali olivat Santalahden päässä ja juoksijat saivat runsaasti kannustusta yleisöltä.

Päivän lopuksi kävelimme vielä tunnelin läpi, sillä olihan se itsekin koettava. Nyt kun tunneli on avattu autoilijoille, täytyy sanoa, että kyllä se tunneli paremmin autoille sopii kuin kävelijöille. Mielelläni katselen kävellessäni maisemia.

Suvi Harju

Naistenlahti

Rantatunneliviikonloppu alkoi meillä suurella osalla Naistenlahden tiimiläisistä jo hyvissä ajoin lauantaina valmistelujärjestelyillä. Naistenlahden päässä tunnelia oli useita ravintoloita, soppatykki, makkaranpaistopisteitä sekä lätynpaistoa. Nämä kaikki oli tietenkin rakennettu jo perjantain ja lauantain aikana odottamaan Rantatunnelin vierailijoita. Itse jopa vähän pelonsekaisin tuntein mietin, kuinkahan paljon kävijöitä sunnuntaina tunneliin tulee. Iso työ oli tapahtuman eteen tehty ja kovasti toivoin, että tamperelaiset Rantatunneliin sunnuntaina löytäisivät. Pienessä mielessä ei kuitenkaan käynyt, että saisimme seuraavana päivänä tunneliin 50 000 tutustujaa. Muutaman pyöräilijän saimme kääntää jo lauantaina takaisin tunnelinsuulta, kun olivat päivää liian aikaisin jo liikkeellä. Itse talkoilin Naistenlahden infossa, jossa opastimme ja kerroimme kävijöille tietoja Rantatunnelista.

Itsellä oli sunnuntaina lähtö kohti tunnelia jo ennen seitsemää, jotta ehdimme roudaamaan tunnelibändin soittimet Tammerkosken alle ennen Rantatunnelipäivän alkamista. Jo hyvissä ajoin ennen tunnelin aukeamista kerääntyi aamulenkkeilijöitä odottelemaan Naistenlahteen ja heti klo 9.00 tunneli alkoikin jo täyttyä ihmisistä. Väenpaljous pitkin päivää oli hurjaa ja yllätti meitä naistenlahtelaisia. Lettukärystä kärsimme hieman Naistenlahdessa, mutta tämäkin saatiin ratkaistua, kun palokunta pakkosyötti poistoilmapuhaltimet päälle. Varsinainen ruuhka alkoi pyöräilijöiden päästessä tunneliin klo 14, jolloin pyöräjono ulottui lähes Tammelaan asti ⊠. Naistenlahti olikin varsin tukossa Rantatunnelijuoksun startatessa, mutta onneksi pätevät talkoolaiset osasivat muuttaa suunnitelmia lennosta, ja juoksu saatiin hienosti onnistumaan tunnelin päästä päähän.

Naistenlahden tunnelin päässä meillä ei ollut erityisempää ohjelmaa. Ravintolat tarjoilivat herkkujaan ja Sinbrychoffin panimohevoset olivat ihmeteltävinä. Vaikka päivä ja koko viikonloppu olikin varsin pitkä ja raskas talkoorupeama, oli mukavaa olla järjestämässä näin hienosti onnistunutta Tampere-päivän tapahtumaa.

Saana Vahvelainen

HALOKEENI
HEINÄKUU
2/2010
VENLAT VOITTOON KYTÄJÄLLÄ
UUSI TOIMITUSKUNTA ESITTÄYTYY

HALOKEENI

HALOKEENI
JOULUKUU

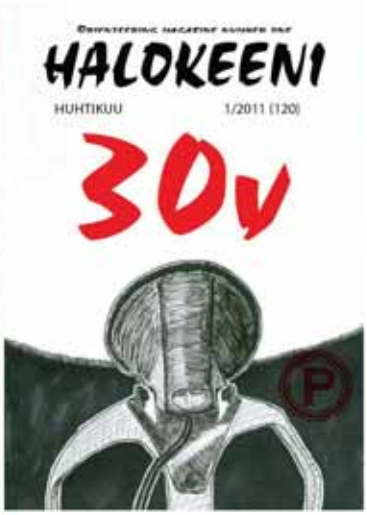
HALOKEENI
HUHTIKUU
1/2011 (120)
30v

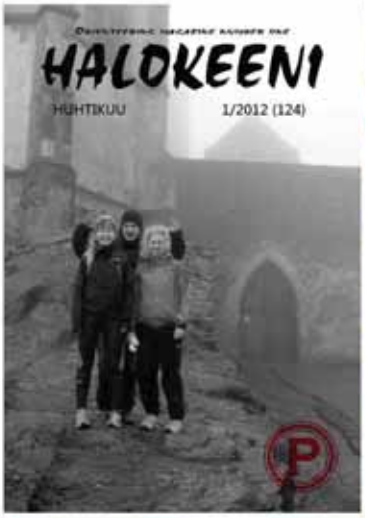
HALOKEENI
HUHTIKUU
1/2012 (124)

HALOKEENI

HALOKEENI

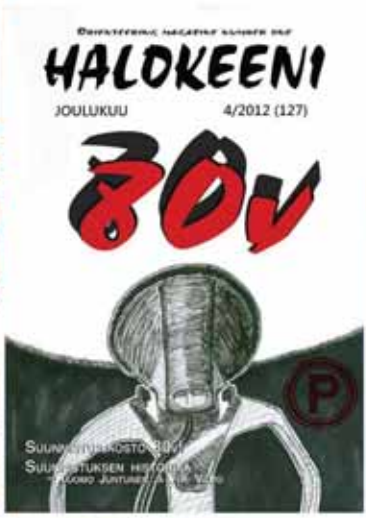
HALOKEENI
JOULUKUU
4/2012 (127)
80v

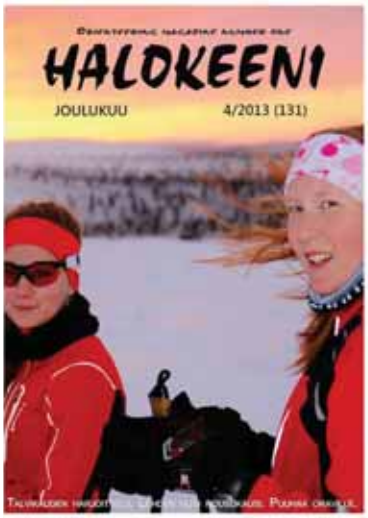
HALOKEENI
JOULUKUU
4/2013 (131)

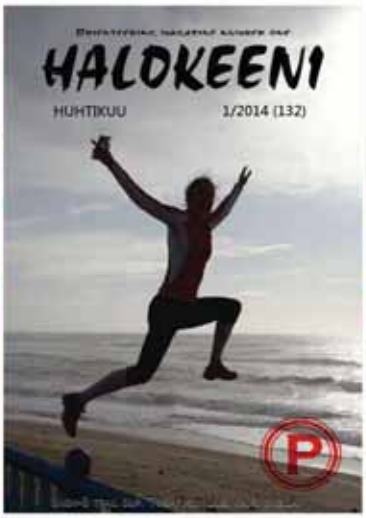
HALOKEENI
HUHTIKUU
1/2014 (132)

HALOKEENI
HEINÄKUU
2/2014 (133)

adidas

HALOKEENI
LOKAKUU
3/2015 (138)

HALOKEENI

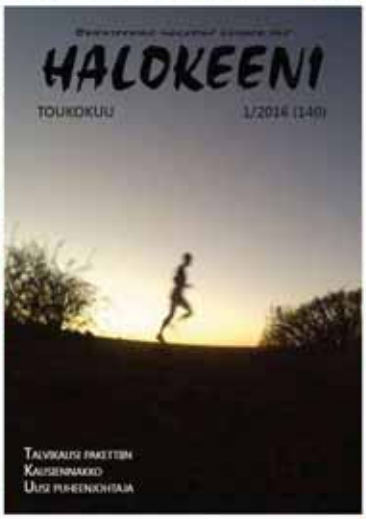
HALOKEENI
TOUKOKUU
1/2016 (140)
TALVIKALSI PAKETTEIN
KALISENNAKKO
UUSI PUHEENJOHTAJA

HALOKEENI
HEINÄKUU
2/2016 (141)

HALOKEENI

tampereenpyrinto.fi/suunnistus/halokeeni

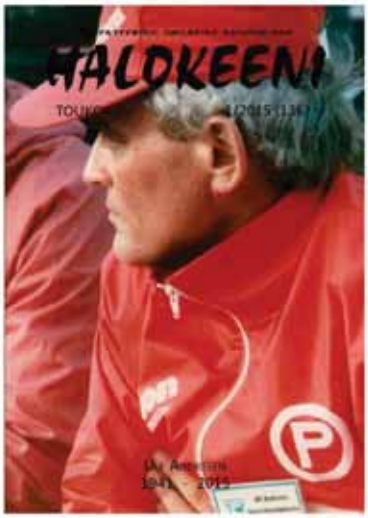

1896-2016

120 VUOTTA

Mikonpäivän Suunnistus

noname

INSTA

1896-2016

P

120 VUOTTA

VIKING LINE

UKK-instituutti

PIRKANMAA

GRANO

TAMPEREEN URHEILUHIEROJAKOULU

Kuntoklubi ALBATROSS

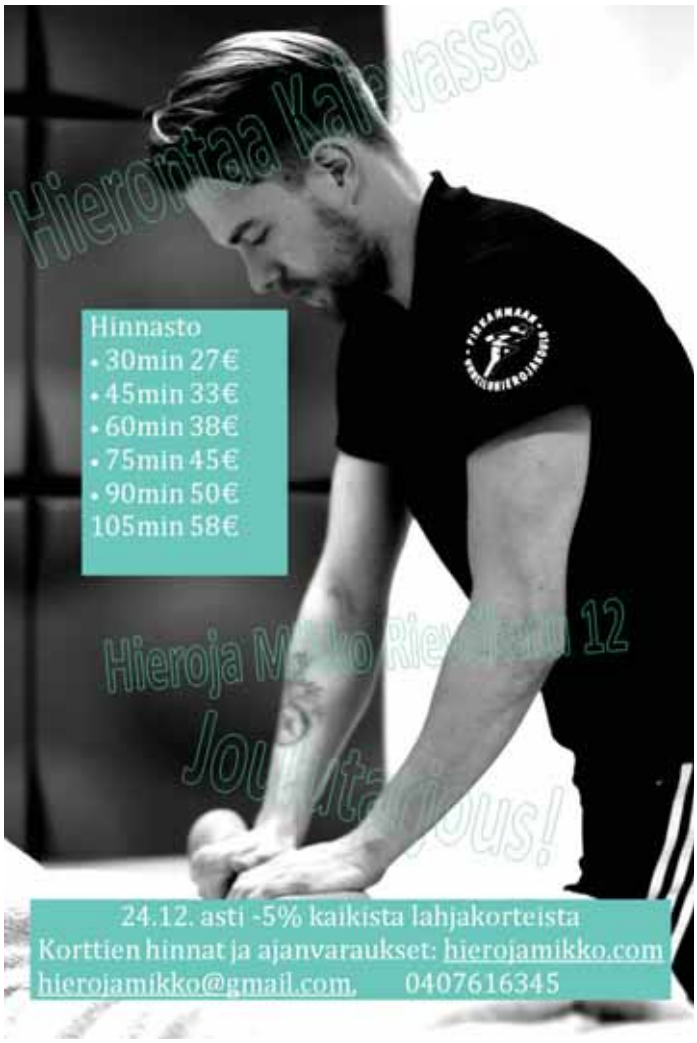

Keski-Tampereen Sprinttisuunnistusviikko 26.12.2016 - 8.1.2017

Ma 26.12.2016 klo 11 Pellavantori, 1. osakisa
Su 1.1.2017 klo 11 Ristinarkun koulu, 2. osakisa
Pe 6.1.2016 klo 11, Leinolan koulu, 3. osakisa
Su 8.1.2016 klo 11 Hatanpään soutukeskus, 4. osakisa

Kokonaiskisaan lasketaan 3 parasta tulosta. Käytössä iän ja km-vahdin mukaan tasoitukset.

Matkat: 2.5 – 3.3 km
Ilmoittautuminen: paikan päällä.
Hinnat: 6 €, TP+AV 5 €, H/D18 ja alle 3 €.
Lähdöt: Iltarastityyliin klo 11-12 välillä.
Lisätiedot ja tiedustelut:
tampereenpyrinto.fi/suunnistus/kilpailut/ktsv16-17/
mikkoeskola@kolumbus.fi; 0400-568693

Tervetuloa suunnistamaan välipäivinä!

Tampereen Pyrintö

Lisätietoja: www. tampereenpyrinto.fi/suunnistus

1896 - 2016

120 VUOTTA

P-KORTTI

P-kortti on 8–11-vuotiaille suunnattu tapa harrastaa monipuolisesti ja tutustua erilaisiin urheilulajeihin. Kortilla on 15 harjoituskertaa viidessä eri lajissa, jotka ovat cheerleading, hiihto, koripallo, suunnistus ja yleisurheilu.

P-kortin hinta on 50 € ja se sisältää 15 harjoituskertaa.
Kortti on voimassa 19.9.2016 - 31.3.2017.

Lisätiedot ja ilmoittautuminen osoitteessa tampereenpyrinto.fi/p-kortti

#munseura

Halokeeni Magazine
1896-2016
P
120 VUOTTA